

بورسی مقایسه‌ای تأثیر دو روش آرامبخشی وریدی با دوز کم در کنترل اضطراب در اعمال جراحی ایمپلنت دندانی

دکتر ناصر کاویانی^۱، دکتر سید مهدی قریشیان^۲

مقاله پژوهشی

چکیده

مقدمه: کنترل اضطراب بیمار هنگام کار دندان‌پزشکی باعث بهبود شرایط عمل و کاهش مشکلات طبی حین عمل در بیماران می‌شود. آرامبخشی بیدار وریدی، یک روش خوب برای کنترل بیمار حین جراحی دندان‌پزشکی می‌باشد. هدف این مطالعه، مقایسه‌ی تأثیر دو روش آرامبخشی وریدی با دوز کم در کنترل بیمار در اعمال جراحی ایمپلنت دندانی بود.

روش‌ها: در این مطالعه، ۳۰ بیمار کاندید جراحی ایمپلنت دندانی انتخاب و به طور تصادفی به دو گروه تقسیم شدند. قبل از عمل ترکیب دارویی با دوز کم میدازولام/فتانیل به یک گروه و میدازولام/کتامین به گروه دیگر به صورت وریدی تزریق شد. میزان آرامش حین کار و شرایط انجام کار دو گروه ارزیابی و ثبت شد. اطلاعات با استفاده از آزمون آماری Mann-Whitney تجزیه و تحلیل شدند.

یافته‌ها: در گروه میدازولام/کتامین ۸۶/۷ درصد و در گروه میدازولام/فتانیل ۸۰/۰ درصد آرامش مناسب حین کار داشتند. شرایط خوب انجام کار در گروه میدازولام/کتامین ۷۳/۳ درصد و در گروه میدازولام/فتانیل ۸۰/۰ درصد بود. تفاوت معنی داری بین دو گروه از نظر آرامش حین کار و شرایط کار دیده نشد.

نتیجه‌گیری: هر دو رژیم دارویی مورد مطالعه در دوز کم توانستند، در بیشتر از ۸۰ درصد بیماران آرامش حین کار مناسب و در بیشتر از ۷۰ درصد بیماران شرایط کار خوب ایجاد کنند. بنابراین هر دو ترکیب دارویی فوق، جهت استفاده در بیماران کاندید جراحی ایمپلنت مناسب هستند.

وازگان کلیدی: ایمپلنت دندانی، آرامبخشی، اضطراب، میدازولام، کتامین، فتانیل

ارجاع: ناصر کاویانی، قریشیان سید مهدی. بورسی مقایسه‌ای تأثیر دو روش آرامبخشی وریدی با دوز کم در کنترل اضطراب در اعمال جراحی ایمپلنت دندانی. مجله دانشکده پزشکی اصفهان ۱۳۹۳؛ ۳۳(۲۸۷): ۷۷۵-۷۶۸

عوامل زیادی مثل سابقه‌ی کارهای قبلی دندان‌پزشکی، نوع کار و شخصیت فرد بر ترس از دندان‌پزشکی مؤثر هستند. اما ترس از تزریق بی‌حسی موضعی و کار داخل دهان به خصوص در اعمال دندان‌پزشکی سنگین و پیچیده، اهمیت زیادی دارد (۱-۲).

مقدمه

با استفاده از بی‌حسی موضعی و کنترل درد، می‌توان درمان‌های دندان‌پزشکی را برای بسیاری از بیماران انجام داد. با این وجود، بسیاری از بیماران قبل از کار دندان‌پزشکی دچار اضطراب و ترس هستند و حتی تعدادی از آن‌ها تحمل کار دندان‌پزشکی را ندارند.

۱- استادیار، گروه جراحی دهان و فک و صورت، دانشکده‌ی دندان‌پزشکی و مرکز تحقیقات دندانی پروفیسر ترابی‌نژاد، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران

۲- استادیار، گروه جراحی دهان و فک و صورت، دانشکده‌ی دندان‌پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران

Email: kaviani@dnt.mui.ac.ir

نویسنده‌ی مسؤول: دکتر ناصر کاویانی

(۱۶). Runes و Strom برای القای آرامبخشی بیدار در اعمال ایمپلنت دندانی از $0/15 \text{ mg/kg}$ میدازولام استفاده کردند (۱۷). در مطالعه‌ای که Anderson و Blankstein انجام دادند، از ترکیب کتامین/فتانیل و کتامین/میدازولام با دوز کم استفاده کردند و دو روش را به عنوان روش‌های بی‌خطری معرفی کردند (۱۸).

یک نکته‌ی مهم در خصوص آرامبخشی وریدی، مقدار داروی تجویز شده است. چون هر چقدر داروی مصرفی کمتر باشد، عوارض ناشی از تجویز دارو کمتر می‌شود، بیمار ریکاوری سریع تری دارد و زودتر ترخیص می‌شود و به زندگی معمول بر می‌گردد (۱۶). اما با توجه به مدت اثر کوتاه این داروها، حین جراحی نیاز به تزریق‌های مکرر دارو می‌باشد. سؤال این است که «آیا استفاده از تزریق یک نوبتی داروها نیز به اندازه‌ی آرامبخشی بیدار کلاسیک مؤثر است؟». از این رو، مطالعه‌ی حاضر جهت بررسی اثر دو ترکیب دارویی معمول با دوز کم در فراهم کردن آرامش حین کار و ایجاد شرایط خوب برای کار دندانپزشکی انجام شد.

روش‌ها

در این مطالعه که به صورت کارآزمایی بالینی، دو سوکور و آینده‌نگر انجام شد، تعداد ۳۰ بیمار (Argininosuccinic acidemia) ASA ۱۸-۵۰ درجه‌ی I و II از افراد مراجعه کننده به بخش ایمپلنت دانشکده‌ی دندانپزشکی اصفهان که کاندید جراحی کاشت ۲-۳ عدد ایمپلنت در یک طرف فک پایین بودند، پس از اخذ رضایت آگاهانه و کتبی جهت شرکت در مطالعه انتخاب شدند و به صورت تصادفی در دو گروه میدازولام/کتامین و میدازولام/فتانیل قرار

ترس و اضطراب باعث عدم همکاری بیمار در حین کار و ایجاد عوارض روحی و اورژانس‌های ناشی از آن مثل سنکوپ می‌شود، همچنین افزایش فشار خون و ضربان قلب ناشی از ترس در افراد مبتلا به مشکلات قلبی-عروقی می‌تواند مشکل‌ساز باشد. کنترل اضطراب بیمار حین کار دندانپزشکی، باعث افزایش تحمل بیمار، شرایط مناسب کار، کنترل عالیم فیزیولوژیکی ناشی از اضطراب، کاهش درد بیماران حین و پس از جراحی و افزایش رضایت بیمار از کار دندانپزشکی می‌شود (۳-۵).

آرامبخشی بیدار، یکی از روش‌های کنترل اضطراب در دندانپزشکی می‌باشد که طی آن بیمار آرام است، می‌تواند به دستورات شفاخی پاسخ دهد و رفلکس‌های حفاظتی راه هوایی نیز تضعیف نشده‌اند. بنابراین، روشی بسیار بی‌خطر و مطمئن جهت کنترل اضطراب و کنترل عوارض فیزیولوژیک ناشی از آن می‌باشد و به طور گسترده در دندانپزشکی استفاده می‌شود (۵-۶).

از رژیم‌های دارویی مختلفی در آرامبخشی بیدار استفاده می‌شود. آرامبخشی بیدار با استفاده از داروهای وریدی مثل میدازولام، کتامین، پروپوفول و فتنانیل به تنها یی و یا در ترکیب با یکدیگر، با رعایت استانداردهای مراقبتی لازم در افراد بزرگسال و روی صندلی دندانپزشکی بسیار ایده‌آل می‌باشد (۵-۱۵). Morse و همکاران از ترکیب میدازولام و کتامین استفاده کردند و این روش را به عنوان یک روش جایگزین بیهوشی عمومی پیشنهاد دادند (۱۱). Lind و همکاران جهت آرامبخشی بیدار به طور متوسط ۳/۴ میلی‌گرم میدازولام برای بیماران استفاده کردند و درصد بیماران آن را یک روش خوب ارزیابی کردند

استفاده از سیستم نمره‌بندی DSTG (Dental sedation teachers group) توسط یکی دیگر از محققین ارزیابی و ثبت شد (۱۹).

بر اساس این پرسش نامه، به آرامش حین کار از ۱ تا ۵ نمره داده می‌شود که نمرات ۲ و ۳ به عنوان آرامش مناسب حین کار در نظر گرفته می‌شود و همچنین به شرایط عمل از نمره‌ی ۱ تا ۴ داده می‌شود که نمره‌ی ۱ به عنوان شرایط کار خوب در نظر گرفته می‌شود (جداول ۱ و ۲). همچنین در پایان کار، میزان رضایت بیمار و دندان‌پزشک و زمان ریکاوری با استفاده از سیستم نمره‌دهی PADS (Postanesthesia discharge scoring system) ثبت می‌شد (۲۰). وقتی بیمار شرایط ترجیح را پیدا می‌کرد، بیمار با یک نفر همراه و با توصیه‌های لازم، شامل استراحت در منزل، عدم رانندگی تا ۴۸ ساعت و رعایت دستورات دندان‌پزشک، ترجیح می‌شد.

اطلاعات جمع‌آوری شده با استفاده از نرم‌افزار SPSS Inc., Chicago, IL (SPSS) آنالیز شدند و با استفاده از آزمون آماری Mann-Whitney میانگین نمره‌ی آرامش حین کار و شرایط کار بین دو گروه مقایسه شد. برای مقایسه‌ی میزان رضایت بیمار و دندان‌پزشک در دو گروه، از آزمون χ^2 استفاده شد.

گرفتن. در افراد هر دو گروه، ارزیابی قبل از عمل و دستورات قبل از عمل شامل صبحانه‌ی قبل از عمل به صورت یکسان داده شد.

در روز عمل پس از قرار گرفتن بیمار روى صندلی دندان‌پزشکی از افراد هر دو گروه با استفاده از آنتیوکت شماره‌ی ۲۲ از اندام فوقانی رگ گرفته شد. در گروه میدازولام/فتانیل ۱ میلی‌گرم میدازولام + ۵۰ میکرو‌گرم فتانیل و در گروه میدازولام/کتامین ۱ میلی‌گرم میدازولام و ۱۰ میلی‌گرم کتامین توسط متخصص بیهوشی تزریق می‌شد. هر دو گروه در حین کار از نظر قلبی و تنفسی با دستگاه پالس اکسی متری (Cardioset fXV, سایران، ایران) مانیتورینگ شدند. پس از دو دقیقه بی‌حسی موضعی با تزریق دو کارپول ترکیب دارویی لیدوکائین/اپی‌نفرین (ایران دارو، ایران) (هر کارپول ۱/۸ میلی‌لیتری شامل ۳۶ میلی‌گرم لیدوکائین و ۱/۸۰۰۰۰ اپی‌نفرین) شامل توسط جراح انجام شد و پس از حصول اطمینان از کامل شدن بی‌حسی موضعی، عمل جراحی توسط جراح شروع شد. در حین عمل در صورت نیاز، بی‌حسی موضعی توسط دندان‌پزشک تجویز شد. در پایان جراحی، میزان آرامش حین کار و شرایط انجام کار با

جدول ۱. توزیع فراوانی نمونه‌های تفکیک میزان آرامش حین کار در دو گروه مورد مطالعه

میزان آرامش حین کار	میدازولام/کتامین	میدازولام/فتانیل	تعداد (درصد)
	تعداد (درصد)	تعداد (درصد)	تعداد (درصد)
۱ کاملا بیدار و هوشیار	۲ (۱۳/۳)	۳ (۲۰/۰)	۲۰/۰
۲ خواب‌آلود	۷ (۴۶/۷)	۹ (۶۰/۰)	۶۰/۰
۳ چشمان بسته و قادر به پاسخ‌دهی به تحریکات شفاهی	۶ (۴۰/۰)	۳ (۲۰/۰)	۲۰/۰
۴ چشمان بسته و قادر به پاسخ‌دهی به تحریکات ملایم فیزیکی	۰ (۰)	۰ (۰)	۰ (۰)
۵ چشمان بسته و عدم توانایی در پاسخ‌دهی به تحریکات ملایم فیزیکی	۰ (۰)	۱۵ (۱۰۰)	۱۰۰/۰
۶ جمع آزمون	۱۵ (۱۰۰)	۱۵ (۱۰۰)	(P = ۰/۲۷۱) Mann-Whitney

جدول ۲. توزیع فراوانی درجه‌ی شرایط عمل در دو گروه مورد مطالعه

شرایط عمل	جمع کل	انجام عمل جراحی غیر ممکن است	عمل جراحی مشکل ناشی از کم یا زیاد بودن درجه‌ی آرام‌بخشی	عدم همکاری مختصر بیمار ناشی از کم یا زیاد بودن درجه‌ی آرام‌بخشی	بیمار کاملاً همکار با درجه‌ی آرام‌بخشی خوب	تعداد (درصد)	میدازولام/کتامین	تعداد (درصد)	میدازولام/فتانیل	تعداد (درصد)
خوب	۱				بیمار کاملاً همکار با درجه‌ی آرام‌بخشی خوب	۱۱ (۷۳/۳)	۱۱ (۷۳/۳)	۱۲ (۸۰/۰)	میدازولام/فتانیل	۱۲ (۸۰/۰)
متوسط	۲				عدم همکاری مختصر بیمار ناشی از کم یا زیاد بودن درجه‌ی آرام‌بخشی	۴ (۲۶/۷)	۴ (۲۶/۷)	۳ (۲۰/۰)	میدازولام/کتامین	۳ (۲۰/۰)
ضعیف	۳				عمل جراحی مشکل ناشی از کم یا زیاد بودن درجه‌ی آرام‌بخشی	۰ (۰)	۰ (۰)	۰ (۰)	فتانیل	۰ (۰)
غیر ممکن	۴				انجام عمل جراحی غیر ممکن است	۰ (۰)	۰ (۰)	۰ (۰)	کتامین	۰ (۰)
	۵				جمع کل	۱۵ (۱۰۰)	۱۵ (۱۰۰)	۱۵ (۱۰۰)		

(P = ۰/۶۷۱) آزمون Mann-Whitney

۷۳/۳ درصد افراد و در گروه میدازولام/فتانیل در ۸۰/۰ درصد افراد دیده شد. بقیه‌ی افراد دو گروه شرایط عمل متوسط داشتند و شرایط عمل ضعیف در دو گروه دیده نشد. با استفاده از آزمون Mann-Whitney اختلاف معنی‌داری از لحاظ شرایط عمل در دو گروه مورد مطالعه مشاهده نشد (P = ۰/۶۷۱). (جدول ۲).

۹۳/۳ درصد افراد در دو گروه رضایت عمل خوب داشتند و با استفاده از Mann-Whitney درجه‌ی رضایت بیمار در دو گروه تفاوت معنی‌داری نداشت (P = ۱/۰۰۰). در تمام افراد گروه میدازولام/فتانیل رضایت دندانپزشک خوب بود. این مقدار در گروه میدازولام/کتامین ۸۶/۷ درصد بود و با استفاده از آزمون Mann-Whitney اختلاف معنی‌داری از لحاظ رضایت دندانپزشک در دو گروه مورد مطالعه مشاهده نشد (P = ۰/۱۵۰).

عارضه‌ی خطرناکی در دو گروه دیده نشد. مدت زمانی که بیمار پس از عمل شرایط ترخیص را پیدا کرد، در گروه میدازولام/کتامین $18/79 \pm 37/33$ و در گروه میدازولام/فتانیل $12/31 \pm 29/66$ دقیقه بود. با استفاده از آزمون t، مدت زمان ریکاوری در دو گروه مورد مطالعه تفاوت معنی‌داری نداشت (P = ۰/۳۷۰).

یافته‌ها

با استفاده از آزمون t تفاوت معنی‌داری از نظر سن، جنس و تعداد کارپول مصرفی بین دو گروه مورد مطالعه دیده نشد (P > ۰/۰۵۰). میانگین زمان عمل در هر دو گروه حدود یک ساعت و با استفاده از آزمون t تفاوت معنی‌داری بین دو گروه مورد مطالعه مشاهده نشد (P > ۰/۰۵۰). (جدول ۳).

جدول ۳. مقایسه میانگین سنی، زمان عمل و زمان ترخیص در دو گروه مورد مطالعه

گروه	میدازولام/کتامین	میدازولام/فتانیل
میانگین سنی (سال)	۴۴/۸۰	۴۵/۸۶
زمان عمل (دقیقه)	۵۵/۶۶	۵۷/۳۳
کارپول مصرفی (تعداد)	۲/۹۶	۲/۳۳
زمان ترخیص (دقیقه)	۳۷/۳۳	۲۹/۶۶

(آزمون t P > ۰/۰۵۰)

در گروه میدازولام/کتامین ۸۶/۷ درصد آرامش خوبی حین کار داشتند. این مقدار در گروه میدازولام/فتانیل ۸۰/۰ درصد بود که با استفاده از آزمون Mann-Whitney تفاوت معنی‌داری از لحاظ آرامش حین کار در دو گروه مورد مطالعه مشاهده نشد (P = ۰/۲۷۱). (جدول ۱).

شرایط عمل خوب در گروه میدازولام/کتامین در

این نتایج با مطالعه‌ی Dionne و همکاران که آرامبخشی وریدی با میدازولام/فتانیل را به عنوان یک روش مناسب جهت کترول بیماران در اعمال جراحی دندانپزشکی معرفی کرده است (۲۳) و نیز Morse و همکاران که ترکیب میدازولام/کتامین را یک روش مطلوب توصیف کرده‌اند (۱۱) و همچنین مطالعه‌ی Anderson و Blankstein که استفاده از ترکیب کتامین/فتانیل و کتامین/میدازولام را به عنوان روش‌های بی‌خطر و بدون عوارض معرفی کردند (۱۸)، مطابقت دارد.

Lind و همکاران، دوز پیشنهادی میدازولام برای آرامبخشی را $1/6 \pm 3/4$ میلی گرم پیشنهاد دادند که پس از تجویز آن تمام بیماران در روز عمل جراحی به منزل برگشتند و ۹۶ درصد افراد نیز حوادث حین عمل را فراموش کرده بودند و همچنین ۹۴ درصد افراد این روش را خوب ارزیابی کردند (۱۶). در مطالعه‌ی Runes و Strom که به منظور بررسی آرامبخشی با میدازولام در ایمپلنت دندانی انجام شد، برای به دست آمدن آرامبخشی ایده‌آل، ۰/۱۵ میلی گرم دوز پیشنهادی میدازولام بیان شد که ریکاوری بیماران به طور متوسط ۹۴ دقیقه بوده است (۱۷)؛ اما زمان ترخیص در مطالعه‌ی Slack-Smith و Lepere به دنبال آرامبخشی وریدی در دندانپزشکی ۱۹ دقیقه بوده است (۲۴). زمان ترخیص در دو گروه مورد مطالعه، کمتر از ۴۰ دقیقه بود که در بین زمان‌های دو مطالعه‌ی اخیر قرار دارد، اما به اندازه‌ای نیست که باعث ماندگاری زیاد بیمار در بخش شود و بیماران توانسته اند در مدت زمان قابل قبولی پس از عمل ترخیص شوند.

با توجه به نتایج این مطالعه در کترول مؤثر و

بحث

با افزایش سن، میزان بروز بیماری‌های سیستمیک افزایش می‌باید. همچنین با پیشرفتی که در علم دندانپزشکی از جمله در خصوص جایگزینی دندان‌های از دست رفته با ایمپلنت اتفاق افتاده است، بسیاری از خدمات دندانپزشکی به بیماران با سن بالا ارایه می‌شود (۲۱-۲۲). در این افراد، استرس عمل جراحی با ایجاد تاکی‌کاردي و افزایش فشار خون می‌تواند باعث بروز مشکلاتی برای آنان شود. همچنین ترس از دندانپزشکی باعث مشکل شدن شرایط عمل برای دندانپزشک و کم شدن رضایت بیمار می‌شود. بنابراین کترول اضطراب بیمار و ایجاد آرامش حین کار و شرایط خوب جراحی بسیار مهم می‌باشد (۱۲، ۳-۴).

آرامبخشی بیدار به صورت وریدی با استفاده از داروهای سداتیو، هیپنوتیک، مخدراها و داروهای هوشبر جهت القای آرامش حین کار و ایجاد شرایط کاری راحت برای بیمار و دندان‌پزشک اهمیت زیادی پیدا کرده است. از طرفی بیماران کاندید جراحی ایمپلنت دندانی اغلب در سنین بالا هستند و از بیماری‌های مختلف سیستمیک رنج می‌برند. بنابراین استفاده از حداقل دوز دارویی که اثرات قابل قبول داشته باشد و اهداف آرامبخشی را پوشش دهد، بسیار اهمیت دارد.

بر اساس نتایج این مطالعه که در آن دو رژیم دارویی با دوز کم بررسی شده است، دو رژیم دارویی میدازولام/کتامین و میدازولام/فتانیل توانسته‌اند در بیش از ۸۰ درصد بیماران آرامش حین کار خوب ایجاد کنند. همچنین این دو رژیم دارویی در بیش از ۷۳ درصد بیماران شرایط کاری خوب ایجاد کرده‌اند.

کار مناسب و در بیشتر از ۷۰ درصد بیماران شرایط کار خوب ایجاد کنند. بنابراین می‌توان توصیه کرد که استفاده از این ترکیب‌های دارویی در بیماران کاندید جراحی ایمپلنت استفاده شود. اگر چه در این مطالعه به علت مشکل بودن انتخاب بیماران، محدوده‌ی سنی وسیع بیماران مطالعه شده‌اند؛ توصیه می‌شود در مطالعات بعدی، محدوده‌ی سنی کمتر و همچنین داروهای آرامبخش دیگر نیز مورد بررسی قرار گیرد.

تشکر و قدردانی

برای انجام این مطالعه، کارکنان محترم معاونت تحقیقات و فناوری و کارکنان محترم بخش ایمپلنت دانشکده‌ی دندان‌پزشکی اصفهان نهایت همکاری را داشتند که از آن‌ها تشکر و قدردانی می‌شود. این طرح با شماره‌ی ۲۸۷۱۸۵ در معاونت تحقیقات و فناوری دانشگاه علوم پزشکی اصفهان به ثبت رسیده و هزینه‌ی آن از طرف آن معاونت پرداخت شده است.

خوب دو روش مورد مطالعه در کنترل خوب بیمار، ایجاد شرایط خوب کار، آرامش مناسب بیماران حین کار، رضایت بالای بیماران و دندان‌پزشکان و ترجیح سریع بیماران، به نظر می‌رسد برخلاف نتایج مطالعات Lind و همکاران (۱۶) و Runes (۱۷) حتی دوز کم داروهای آرامبخش نیز Strom می‌تواند نتایج بسیار خوبی از کنترل بیمار حین کار دندان‌پزشکی ایجاد کند (۱۶-۱۷). چون تزریق بی‌حسی موضعی هنگامی انجام می‌شود که داروهای سداتیو در حداقل اثر خود هستند و در ادامه‌ی جراحی با توجه به تأثیر بی‌حسی موضعی و طول اثر حدود ۴۵ دقیقه‌ی داروهای میدازولام و فتانیل، بیمار به راحتی جراحی را تحمل می‌کند و در پایان نیز با توجه به اثرات فراموشی دهنده‌ی میدازولام، رضایت عمل خوبی را دارد.

بر اساس نتایج این مطالعه، هر دو رژیم دارویی میدازولام/فتانیل و میدازولام/کتامین با دوز کم، توانسته‌اند در بیشتر از ۸۰ درصد بیماران آرامش حین

References

- Kaviani N, Birang R, Behnia M, Mirghaderi M. Evaluation of medical emergency prevalence in Isfahanian dental offices. J Med Coun C.I.R. Iran 2007; 25(2): 198-205. [In Persian].
- Coulson NS, Buchanan H. Self-reported efficacy of an online dental anxiety support group: a pilot study. Community Dent Oral Epidemiol 2008; 36(1): 43-6.
- Schwartz-Arad D, Bar-Tal Y, Eli I. Effect of stress on information processing in the dental implant surgery setting. Clin Oral Implants Res 2007; 18(1): 9-12.
- Craig DC, Wildsmith JA. Conscious sedation for dentistry: an update. Br Dent J 2007; 203(11): 629-31.
- Wiener-Kronish J, Gropper MA. Conscious sedation. 1st ed. Philadelphia, PA: Hanley and Belfus INC; 2001. p. 8-10, 100-2.
- Hermes D, Matthes M, Saka B. Treatment anxiety in oral and maxillofacial surgery. Results of a German multi-centre trial. J Craniomaxillofac Surg 2007; 35(6-7): 316-21.
- Singh N, Pandey RK, Saksena AK, Jaiswal JN. A comparative evaluation of oral midazolam with other sedatives as premedication in pediatric dentistry. J Clin Pediatr Dent 2002; 26(2): 161-4.
- Barash PG, Gullen BF, Stoelting RK. Clinical anesthesia. 3rd ed. Philadelphia, PA: Lippincott Williams & Wilkins; 2001. p. 33-5.
- Gerecke M. Chemical structure and properties of midazolam compared with other benzodiazepines. Br J Clin Pharmacol 1983; 16(Suppl 1): 11S-6S.
- Craig DC, Boyle CA, Fleming GJ, Palmer P. A sedation technique for implant and periodontal surgery. J Clin Periodontol 2000; 27(12): 955-9.
- Morse Z, Sano K, Kanri T. Effects of a

- midazolam-ketamine admixture in human volunteers. *Anesth Prog* 2004; 51(3): 76-9.
- 12.** Koirala B, Pandey RK, Saksen AK, Kumar R, Sharma S. A comparative evaluation of newer sedatives in conscious sedation. *J Clin Pediatr Dent* 2006; 30(4): 273-6.
- 13.** Leitch J, Macpherson A. Current state of sedation/analgesia care in dentistry. *Curr Opin Anaesthesiol* 2007; 20(4): 384-7.
- 14.** Rodgers SF. Safety of intravenous sedation administered by the operating oral surgeon: the first 7 years of office practice. *J Oral Maxillofac Surg* 2005; 63(10): 1478-83.
- 15.** Juodzbalys G, Giedraitis R, Machiulskiene V, Huys LW, Kubilius R. New method of sedation in oral surgery. *J Oral Implantol* 2005; 31(6): 304-8.
- 16.** Lind LJ, Mushlin PS, Schnitman PA. Monitored anesthesia care for dental implant surgery: analysis of effectiveness and complications. *J Oral Implantol* 1990; 16(2): 106-13.
- 17.** Runes J, Strom C. Midazolam intravenous conscious sedation in oral surgery. A retrospective study of 372 cases. *Swed Dent J* 1996; 20(1-2): 29-33.
- 18.** Blankstein KC, Anderson JA. A double-blind comparison of low-dose intravenous ketamine and methohexitol in adults. *J Oral Maxillofac Surg* 1991; 49(5): 468-75.
- 19.** Dental Sedation Teachers Group (DSTG). Logbook of clinical experience in conscious sedation [Online]. [cited 2010 Jun]; Available from: URL:www.dstg.co.uk/wp-content/uploads/2012/09/sedationlogbook.doc.
- 20.** Chung F, Chan VW, Ong D. A post-anesthetic discharge scoring system for home readiness after ambulatory surgery. *J Clin Anesth* 1995; 7(6): 500-6.
- 21.** Umino M, Nagao M. Systemic diseases in elderly dental patients. *Int Dent J* 1993; 43(3): 213-8.
- 22.** Ghezzi EM, Ship JA. Systemic diseases and their treatments in the elderly: impact on oral health. *J Public Health Dent* 2000; 60(4): 289-96.
- 23.** Dionne RA, Yagiela JA, Moore PA, Gonty A, Zuniga J, Beirne OR. Comparing efficacy and safety of four intravenous sedation regimens in dental outpatients. *J Am Dent Assoc* 2001; 132(6): 740-51.
- 24.** Lepere AJ, Slack-Smith LM. Average recovery time from a standardized intravenous sedation protocol and standardized discharge criteria in the general dental practice setting. *Anesth Prog* 2002; 49(3): 77-81.

Comparison the Effects of Two Low-Dose Intravenous Sedation Methods on Anxiety Control during Dental Implant Surgery

Naser Kaviani DDS¹, Sayed Mehdi Ghoreishian DDS²

Original Article

Abstract

Background: Control of patient anxiety during dental procedure, makes better operating conditions and reduces medical complications in patients. Intravenous conscious sedation is a good method for patient control during dental surgery. This study aimed to compare the effects of two methods of low-dose intravenous sedation regimes for patient control in dental implant surgery.

Methods: 30 patients candidate for dental implant surgery were randomly divided into two groups. Before the surgery, low intravenous doses of combinations of midazolam/fentanyl and midazolam/ketamine were administered for the two group. Sedation score and operation condition in both groups were evaluated and recorded. Data were analyzed using Mann-Whitney statistical test.

Findings: In midazolam/ketamine group, 86.7% and in midazolam/fentanyl group, 80.0% of patients had appropriate sedation. Good operation condition was observed in 73.3% and 80.0% of the patients in midazolam/ketamine and midazolam/fentanyl groups, respectively. There were not any significant differences between the two groups in sedation score and operation conditions.

Conclusion: Both evaluated drug regimens can provide good sedation score in over than 80% of patients and good operation condition in over than 70% of patients. So, both drug combinations are useful for patients in implant surgery.

Keywords: Dental implant, Sedation, Anxiety, Midazolam, Ketamine, Fentanyl

Citation: Kaviani N, Ghoreishian SM. Comparison the Effects of Two Low-Dose Intravenous Sedation Methods on Anxiety Control during Dental Implant Surgery. J Isfahan Med Sch 2014; 32(287): 768-75

1- Assistant Professor, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, School of Dentistry AND Torabinejad Dental Research Center, Isfahan University of Medical Sciences. Isfahan, Iran

2- Assistant Professor, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, School of Dentistry, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran

Corresponding Author: Naser Kaviani DDS, Email: kaviani@dnt.mui.ac.ir